

Sygn. akt III KK 30/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jerzy Grubba

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie **A. O.**

skazanego z art. 209§ 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 maja 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyrok nakazowy Sądu Rejonowego w B.

z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w B. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

A. O. został skazany wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w B. z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...), za to, że w okresie od grudnia 2017 r. do dnia 12 czerwca 2018 r. uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki M. O. w kwocie po 500 zł miesięcznie, którego wysokość określił wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 7 marca 2016 r., sygn. akt VI RC (...), czym naraził córkę na niemożność zaspokojenia jej podstawowych potrzeb życiowych, przy czym łączna

wysokość powstałych wskutek tego zaległości wyniosła równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, tj. za czyn z art. 209 § 1a k.k. Uznając A. O. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne „w wymiarze 20 (trzydziestu) godzin” w stosunku miesięcznym oraz do wykonywania ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem córki.

Orzeczenie to, niezaskarżone przez żadną ze stron, uprawomocniło się z dniem 13 marca 2019 r.

Od powyższego wyroku kasację na niekorzyść A. O. złożył Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – mianowicie art. 413 § 2 pkt 2 k.p.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu A. O. kary ograniczenia wolności w sposób uniemożliwiający jej wykonanie, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k. Na tej podstawie wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym i zasługuje na pełne uwzględnienie.

Nieprecyzyjne sformułowanie wymiary karu pozbawienia wolności w wyroku nakazowym z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt III K (...), poprzez wskazanie liczbami innej wartości (20), niż odpowiadająca wartości liczbowej forma słowna (trzydzieści), uniemożliwia stwierdzenie, ile godzin nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne skazany powinien wykonywać w stosunku miesięcznym przez okres wykonywania kary ograniczenia wolności. Jest to sprzeczność w treści wyroku, o której mówi ustawodawca w treści art. 439 § 1 pkt 7 k.p.k., a więc stanowiąca bezwzględną przyczynę odwoławczą.

Artykuł 439 § 1 pkt 7 k.p.k. wiąże bezwzględne skutki w postaci uchylenia orzeczenia ze sprzecznością w jego treści, uniemożliwiającą jego wykonanie. Chodzi tu, zatem, o sytuację, w której, po pierwsze, zaistnieje sprzeczność części dyspozytywnej wyroku, po wtóre będzie to taka sprzeczność, która uniemożliwia, a nie jedynie utrudnia jego wykonanie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia

21 lutego 2019 r., sygn. akt IV KK (...)). W tej sytuacji niezbędna jest eliminacja z obiegu prawnego zaskarżonego orzeczenia w części dotkniętej wadą – w niniejszej sprawie jest to rozstrzygnięcie, co do kary. Tylko bowiem ponowne ustalenie wyrokiem Sądu Rejonowego w B. wymiaru kary względem A. O. umożliwi przeprowadzenie postępowania wykonawczego, w następstwie stwierdzenia winy, polegającej na uchylaniu się przez skazanego od ciążącego na nim obowiązku alimentacyjnego.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.